

Det ærede Medlem for 8de Kredts (Mourier Petersen) havde saa stor Tillid til den stetoskopiske Undersøgelse; han maa have været meget heldig; det maa have været en overordentlig kyndig Mand, som undersøgte hans Kreaturer; han maa have kunnet se lige igennem dem, thi som Regel tør jeg nok sige, at man kan ikke træffe sikker Afgørelse ad den Vej; men for Resten skal jeg ikke komme ind paa det Spørgsmaal, ej heller paa Spørgsmaalet om Tuberkulinens Nytte.

Et andet Spørgsmaal, som vi ville komme til at nævnes om, er Erstatnings-spørgsmaalet. Det er der, at Lampen brænder: skal Staten betale det hele, Halvdelen eller Totredjedel? Jeg skal heller ikke rippe op i denne gamle Affære. Lovfor-slaget vil jo efter de faldne Udtalelser rime-ligvis gaa i Udvalg, og saa ville vi saa Sagen under Behandling der. Jeg siger endnu, at det er rigtigt, at Staten betaler det hele. Tinget her har gennem det Ud-valg, som i sin Tid behandlede Sagen, sagt, at der fra et principielt Standpunkt ikke var noget at udsætte paa denne Erstatnings-fordeling. Jeg huffer godt, at vi senere fattede af, og saa kom Staten til at give Totredjedele, senere fattede man atter af, saa gif man med den højterede Minister til, at det skulde være det bestaaende; men Højremindretallet i Folketinget har jo ogsaa været enigt om, at vi skulde i alt Fald gaa længere end til Halvdelen, nemlig til To-tredjedele. Jeg antager ikke, at Spørgs-maalet bliver saa vækstelig at komme til Enighed om. Jeg mener ogsaa, at man maa sætte Erstatningen til mere end To-tredjedele for det enkelte Tilfælde, særlig naar det, som det i Aar har vist sig, er tilladt at slaa ned for Mund- og Klovshygge. Hvis en Mand har faaet sine Kreaturer slaaet ned for en saadan Sygdom, hvoraf de som Regel ikke dø, og som i mange Til-fælde slet ikke forringer dem, er det et stort Tab for ham, og jeg vil ikke der anse det for at være for meget, om han faar  $\frac{4}{5}$  i Erstatning. Med Hensyn til Erstatnings-spørgsmaalet under § 17: de forskelligte Erstatningskrav for Opførelse af Rum, Desinfektion o. s. v. forekommer det mig, at den højterede Minister ikke syntes rigtigt om disse Erstatningskrav (Indenrigs-ministeren (Zingerslev): Det har jeg ikke sagt). Jeg jagde ogsaa kun, at det forekom mig; jeg var ikke sikker derpaa. Jeg kunde ogsaa ønske at gaa noget videre der, f. Eks. til Erstatning for tilbageholdt Mælk. Det er jo blevet forbudt — og det er rigtigt — ved Mund- og Klovshygen at føre Mælk til

Mejerierne. Jeg vilde finde det rigtigt, om Lovforslaget hjemlede Erstatning paa dette Omraade. Det er ikke mere end rimeligt, at der gives Erstatning for det lige saa vel som f. Eks. ved akkurat det samme Tilfælde under epidemiske Sygdomme hos Menneskene. Under saadanne Epidemier kan der jo gives Erstatning, naar Mælken skal tilbageholdes paa Grund af smitsomme Sygdomme, hvor-for saa ikke, naar det samme Tilfælde fore-ligger i Anledning af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene? Det er imidlertid af de mindre Spørgsmaal. — Hovedspørgsmaalet bliver det store Spørgsmaal om Fordelingen af Erstatning. Jeg vil slutte med at sige, at det skulde glæde mig — og jeg haaber og tror ogsaa, det vil lykkes — om vi endelig i Aar kunde blive færdige med dette Lovforslag og forholdsvis let komme over disse Divergenspunkter.

**Raben:** Nærværende Lovforslag er jo en gammel Bekendt i dette Ting, det har jo været til Behandling her i Tinget mange Gange, sidste Gang for to Aar siden. I den Tid har det jo nu været forhandlet i det andet Ting, og naar vi nu møde det her igen, er det undergaaet en hel Del For-andringer. Blandt disse Forandringer er der adskillige, jeg for min Person kan give mit Bifald; men der findes ogsaa adskillige, som jeg meget maa beklage, man er gaaet ind paa. Blandt disse skal jeg, ligesom det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt), nævne, at den § 2, som i fuld Overens-stemmelse med den højterede Indenrigs-minister, blev sat ind her, angaaende Tilhyn med Sundhedstilstanden hos Husdyrene gennem et Slaags Dyrlegeforps, er udgaaet i det andet Ting. Jeg beklager det, thi jeg mener, at saadanne Dyrleger burde ansættes, og det helst i større Antal end de 6 Kredts-dyrleger, som vi dengang foreslog, og som blev vedtagne her i Tinget. Jeg kunde ønske, at der blev ansat en saadan Dyrlege i ethvert Amt. Den Tanke er jo slet ikke ny; thi allerede i Aaret 1881—82 var der opført paa Finansloven en Sum af 17,500 Kr. til Ansættelse af Amtsdyrleger, og under de nuværende Forhold, da vi foruden alle de mange ondartede smitsomme Sygdomme, der optræde sporadisk, endvidere synes at være udsatte for en stor Hjemføgelse af Mund- og Klovshygge, vilde jeg finde det endnu mere nød-vendigt, at saadanne Dyrleger, der kunde føre stadigt Tilhyn med Sundhedsforholdene blandt Husdyrene, blev ansatte. Med An-sættelsen af saadanne Dyrleger har man egentlig ikke anført efter min Mening synderlige Grunde. Man har endogaa modtaget Tanken